

Våren närmar sig

11 maj 2017

Vardagsvandring 329

Björkö 830-1200

Guide: Bosse Brinkhoff

Regn var på väg men nådde inte riktigt fram, däremot var det blåsigt och ganska kyligt interväder näst intill. Vi vandrade på Björkö, denna ö i norra skärgården som för många av oss fastlänningar till stor del är okänd mark. Bosse ledde oss på slingriga vägar i gammelskog, det var hans sista vandring med oss. Han tar en timeout efter imponerande 17 guidade turer 2009-2017. Vi såg fåglar men också vitsippor, storrans och skogsviol. Dessa senare kunde ha varit ängsvioler men Lars Hellman som var med föll ner på knä och såg att sporen var rödtonad - hos ängsviol är den mer gulaktig.

Efter förberedelse för samåkning i flera steg (Ekliden, Batterivägen, Gröneviken färjeläge) for vi 21 deltagare i ungefär 7 bilar till parkering uppåt Ryd. Där började en 6 km lång vandring mot Bovik och Svartemossen. Vi noterade hela tiden fåglar som sjöng, i denna svala vår var sången lite sparsam, inte så mycket jubel. Undantag var en och

annan koltrast som kunde hålla på med skönsång i flera minuter utan att förfäras.

Genom noggrannhet och varierande vandringsstråk blev det ändå en god artlista. Lövsångare, bofink och koltrast dominerade sedan tillkom järnsparv, rödhake, svarthätta och gårdsmyg. Nötväcka hördes, det är en art som sällan ses i skärgården. Lars Hellman har endast sett den ett fåtal gånger vid sitt hus på Brännö.

På aspar var en mörk mossa påfallande, hjälmflikmossa, *Frullania dilatata* med två

Vinbär växer ibland ute i skogen

Björkö bjuder på högst varierad natur med höga träd och inte bara blåsippor.

Liten skulptur ute i skogen förnöjde oss. Sökning på Nätet visade att detta namn är populärt, men denna fanns inte med.

Här och där finns mycket skalgrus i marken vilket ger goda möjligheter för lite mer kalkgynnade arter att trivas.

för att tåla i stort sett vad som helst, frysnings ner till absolut nollpunkt och bad i flytande kväve. De som anser att livet på jorden uppstod genom att små livsfrön kom seglande genom rymden hoppas på Tardigraderna, som Spallanzani döpte dem till 1777, inte Linne som vi kanske vill tro. Men de är små, han måste ha haft mikroskop.

Fascinerande vad man kan lära sig av andra när man åker bil gemensamt. Kungsfiskare vid Stenkullen, det visste jag men kanske inte att de var där i år. Häckar sent. Beslutar mig för att besöka platsen heldagar i augusti. Också att det går att spara bokmärke i telefonen med observationer per lokal. Hur det går till begrep jag inte helt.

Björktrast, blåmes 7, bofink 14, drillsnäppa, ejder 40, fasan, fiskmåsar 10, fisktärna, gransångare 2, grågås 10, kråka 15, gräsiska, gråtrut 5, gräsand 3, grönfink 14, gröngöling, grönsångare 2, gårdsmyg 6, havstrut 5, järnsparv 3, kaja 10, kanadagås 5, knölsvan 3, koltrast 21, korp 2, lövsångare 19, nötväcka, ringduva 10, rödhake 4, rödstjärt, silltrut, skata 3, skattmåsar 10, småskrake 8, stare 8, steglits, stenskvätta, storskarv 10, storskrake, strandskata 2, svarthätta 6, svartvit flugsnappare, sädesärla 4, talgoxe 9, taltrast, vitkindad gås 2, ängspioplärka 3, ärtsångare 2 = 291 ex av 48 arter. Bosse räknade & rapporterade.

Till höger: hjälmfrullania och skogsviol

